

Wewnątrzkatedralny System Oceniania

PROLEGOMENA

Celem Wewnętrzzkatedralnego Systemu Oceniania (dalej: WekSO) jest przejrzystość i zobiektywizowanie postępowania nauczycieli akademickich w ewaluowaniu procesu nabywania wiedzy i umiejętności przez studentów w ramach ich studiów muzykologicznych w Uniwersytecie Opolskim.

Wewnętrzzkatedralny System Oceniania nakierowany jest na rozwój studenta
System ma uświadamiać studentom ich postępy edukacyjne, pomóc im w samodzielnym planowaniu własnego rozwoju, dostrzegać mocne strony osobowości, uczyć samoobserwacji i samooceny.

Wewnętrzzkatedralny System Oceniania opiera się o zasadę *empowerment*
System łączy studentów w podejmowanie decyzji dotyczących przebiegu ich edukacji, z czym wiąże się wzięcie odpowiedzialności za własne działania, ale także za funkcjonowanie struktury studiów muzykologicznych. Zwiększa się w związku z tym poczucie przynależności do tej struktury oraz poczucie odpowiedzialności za relacje społeczne.

Wewnętrzzkatedralny System Oceniania to innowacja
System oznacza zaangażowanie studentów w proces wypracowywania innowacyjnych rozwiązań, które mają się przełożyć na ich przyszłą karierę zawodową.

Wewnętrzzkatedralny System Oceniania wspomaga nauczyciela akademickiego
System umożliwia wszystkim nauczycielom akademickim doskonalenie organizacji i metod pracy dydaktycznej.

Wewnętrzzkatedralny System Oceniania kreuje wspólnotę akademicką
Nauczyciele akademicy i studenci wyrażają zgodnie przekonanie, że najlepszą motywacją studenta do dalszej pracy jest sprawiedliwe i obiektywne ocenianie, rzetelne recenzowanie, promowanie osiągnięć i rozwoju osobistego studenta.

Zapisy prawne – Copyright

Wewnętrzzkatedralny System Oceniania jest projektem autorskim pracowników etatowych i studentów Muzykologii Uniwersytetu Opolskiego. Wszystkie treści Wewnętrzzkatedralnego Systemu Oceniania są własnością Katedry Muzykologii Uniwersytetu Opolskiego i są chronione prawem autorskim.

ROZDZIAŁ I ZASADY OGÓLNE

1. Zasady prowadzenia zaliczeń i egzaminów odbywają się zgodnie ze Statutem Uniwersytetu Opolskiego oraz wszystkimi rozporządzeniami władz uczelnianych.
2. WekSO integruje swoje zasady z treściami sylabusów przedmiotów wykładanych na studiach muzykologicznych w Uniwersytecie Opolskim. Definiują one:
 - formy zajęć,
 - sposób ich realizacji,
 - liczbę godzin w rozliczeniu na różne formy aktywności studenta,
 - język i status przedmiotu,
 - metody dydaktyczne,
 - formy zaliczenia,
 - wymogi dotyczące przedmiotu,
 - cele przedmiotu,
 - treści programowe,
 - wykaz literatury,
 - planowane efekty uczenia się.
3. Obowiązkiem studenta jest zapoznanie się z wszystkimi zasadami, prawami i regulaminami oraz zapisami sylabusów.
5. Ocena studenta jest jawna i nigdy nie może się dokonywać poza jego wiedzą.
6. Każdy student jest oceniany zgodnie z zasadami sprawiedliwości.
7. Ocena końcowa z każdego przedmiotu na bazie tzw. średniej ważonej, czyli średniej elementów, którym przypisywane są różne wagi (znaczenia).
8. Pojęcie „kryteria oceniania” w sylabusie oznacza wyznaczenie przez nauczyciela akademickiego składowych elementów oceny końcowej oraz wyznaczenie wagi (znaczenia) tych elementów.
9. Elementy składowe oceny końcowej mogą uwzględniać obecność na zajęciach, wykonanie prac cząstkowych, pracę własną studenta, wiedzę i umiejętności wykazane na zaliczeniu lub egzaminie, znajomość lektur oraz ewentualnie inne wymiary, które wskaże nauczyciel akademicki.
10. Formę i termin zaliczeń i egzaminów określa nauczyciel akademicki.
11. Zaliczenia i egzaminy mogą mieć formę pisemną, ustną lub praktyczną (np. gra na instrumencie).
12. W przypadku pytań do rozstrzygnięcia lub zadań testowych ich ilość związana jest jednoznacznie ze schematem procentowym oceny.
13. W przypadku pytań otwartych student musi być poinformowany o ich liczbie oraz znać relację pytań do schematu procentowego oceny.

14. Nauczyciel prowadzi kartę egzaminacyjną studenta, w której ewidencjonuje pytania oraz odnotowuje punkty procentowe będące oceną odpowiedzi studenta.

15. Nauczyciel prowadzi kartę oceny studenta, w której zapisane są pytania lub zadania, oraz punkty procentowe, które student uzyskał w trakcie odpowiedzi.

16. Jeżeli forma zaliczenia lub egzaminu jest pisemna, to praca ta jest przechowywana w archiwum Katedry Muzykologii UO.

17. Jeżeli forma zaliczenia lub egzaminu jest ustna, to karta oceny studenta przechowywana jest w archiwum Katedry Muzykologii UO.

18. Etapowe i częściowe ocenianie w trakcie trwania semestru podlega niniejszym zasadom.

19. Jeżeli jednym z warunków oceniania studenta jest udział w zajęciach, to nauczyciel akademicki ma prawo nie klasyfikować studenta w wypadku, jeśli nie uczestniczy on w sposób prawnie nieusprawiedliwiony w zajęciach. Przyjmuje się, że dwukrotnie nieusprawiedliwione nieuczestniczenie w zajęciach uprawnia nauczyciela do nieklasyfikowania studenta.

20. Wszystkie sytuacje sporne, o których nie mówią inne przepisy i regulaminy, rozwiązywane są w gronie: kierownik Katedry lub jego zastępca, nauczyciel akademicki prowadzący przedmiot, który jest stroną sporu, nauczyciel – opiekun studentów, przewodniczący KN Muzykologów lub osoba przez niego wskazana oraz przewodniczący rocznika studiów, który jest stroną sporu.

20. Nauczyciele akademicy kierunku muzykologia oraz studenci zgodnie przyjmują, że:

20.1. Najlepiej zobiektywizowaną oceną jest tzw. skala procentowa. Wynik procentowy najlepiej bowiem pokazuje studentowi, jak plasuje się jego ocena względem ideału (100 proc.), a nie on wobec innych studentów. Wynik procentowy pokazuje też dokładniej poziom umiejętności studenta i różnicuje oceny.

20.2. Przyjmuje się, że poniższe zakresy procentowe przekładają się na klasyczną skalę ocen:

91–100% – ocena bardzo dobra (5,0)

85–90% – ocena dobra plus (4,5)

75–84% – ocena dobra (4,0)

70–74% – ocena dostateczna plus (3,5)

60 – 69% – ocena dostateczna (3,0).

20.3. Zaliczenie przedmiotów, w których nie jest wystawiana ocena, odbywa się po osiągnięciu progu 60%.

20.4. Wynik procentowy pokazuje studentom, jaką część materiału przyswoili oraz jak to się ma do progu zaliczającego. W przypadku zajęć, które nie kończą się oceną, lub testów, które nie wpływają na ocenę końcową, można zamiast oceny przedstawić jedynie wynik procentowy, zapoznawszy wcześniej studentów z obowiązującą skalą.

20.5. Student ma prawo wiedzieć, na jaki stopień przekłada się jego wynik procentowy.

ROZDZIAŁ II

OCENIANIE STUDENTA A SPECYFIKA PRZEDMIOTÓW WYKŁADANYCH W RAMACH STUDIÓW MUZYKOLOGICZNYCH I i II STOPNIA

1. W programie studiów muzykologicznych zasadniczą część stanowią przedmioty teoretyczne. Wymagają one od nauczycieli akademickich specyficznych sposobów ich prowadzenia, jak i wymagań stawianych studentom podczas zaliczeń i egzaminów.
2. Przedmiotom teoretycznym stawia się określone cele. Mają one nie tylko poszerzyć wiedzę studentów z zakresu muzykologii historycznej, systematycznej i porównawczej (zgodnie z klasycznym podziałem G. Adlera), ale również rozbudzić i wzmacniać w studiujących zainteresowania naukowe. Przedmioty teoretyczne umożliwiają studentom nabycie szeregu umiejętności, co z kolei przekłada się na społeczne kompetencje osoby z wyższym wykształceniem.
3. Ocena holistycznego rozwoju studenta w przedmiotach teoretycznych bierze pod uwagę:
 - a) pozyskiwanie i krytyczną analizę wiadomości naukowych;
 - b) poznawanie i docieranie do coraz szerszego spektrum literatury naukowej;
 - c) swobodne konstruowanie wypowiedzi na zadany temat;
 - d) poszerzanie własnego słownika naukowego;
 - e) umiejętność uzasadniania swoich wypowiedzi oraz ilustrowania ich;
 - f) umiejętność uważnego słuchania i samodzielnego interpretowania podanych informacji;
 - g) stosowanie zdobytych wiadomości w praktyce;
 - h) aktywny udział w dyskusjach problemowych podczas wykładów;
 - i) logiczne, spójne i poprawne pod względem stylistycznym, gramatycznym i ortograficznym wypowiedzi pisemne na tematy naukowe.
4. Metodami weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych w procesie kształcenia na poziomie przedmiotów teoretycznych są:
 - a) egzamin ustny lub pisemny;
 - b) zaliczenie ustne lub pisemne;
 - c) kolokwium;
 - d) przygotowanie referatu;
 - e) przygotowanie prezentacji multimedialnych prowadzonych i przygotowywanych indywidualnie lub grupowo;
 - f) rozwiązywanie zadań problemowych;
 - g) wypowiedzi ustne, aktywność w dyskusji;
 - h) inne formy weryfikacji zakładanych efektów proponowane przez studentów jako realizacja ich twórczego postrzegania poznawanej problematyki
5. Nauczyciel akademicki egzaminuje lub zalicza przedmiot na podstawie pytań dotyczących poszczególnych efektów uczenia się uwzględnionych w opisie przedmiotu, oceny wpisuje w elektronicznym protokole oraz weryfikuje zakładane efekty uczenia się dla przedmiotu.

6. W skład przedmiotów przewidzianych programem studiów muzykologicznych, wchodzi także zajęcia o charakterze teoretyczno-praktycznym. Komponentami tej kategorii zajęć są elementy wykładu, a więc przekaz wiedzy, oraz sprawności praktyczne.

7. Celem tego rodzaju zajęć praktycznych jest zrównoważony rozwój teorii i praktyki.

8. Spośród dwóch komponentów współtworzących zajęcia teoretyczno-praktyczne, zakładając, że wiedza jest fundamentalna i potrzebna, to jednak akcent w ocenianiu kładzie się na stronę praktyczną, a więc sprawności sprawdzone w działaniu.

9. Ustalenie zasad ocenienia przedmiotów teoretyczno-praktycznych wyjaśnia się w ramach pierwszych zajęciach w semestrze.

10. W ocenie wiedzy bierze się pod uwagę wskazania dotyczące przedmiotów teoretycznych, a w ocenie strony praktycznej bierze się pod uwagę następujące elementy:

- obecność na zajęciach i wykonywanie zadanych ćwiczeń,
- umiejętność czytania i rozumienia zapisu nutowego wynikająca ze znajomości zasad muzyki;
- przestrzeganie zasad ortografii zapisu muzycznego,
- wykazanie się w praktyce znajomością wiedzy teoretycznej,
- umiejętność odczytywanie zadań poleceń,
- umiejętność samodzielnej pracy.

11. Istotną część programu studiów muzykologicznych zajmują zajęcia praktyczne, w których student ma możliwość doskonalenia swoich umiejętności w zakresie gry na wybranym przez siebie instrumencie. W zależności od modułu kształcenia program studiów obejmuje zajęcia z gry na fortepianie (moduł popularny) i organach (moduł kościelny), ale także umiejętności wokalne solowe i w zespołach śpiewaczych, rozwój umiejętności słuchowych.

12. Celem tych zajęć jest umiejętność nie tylko teoretycznego spojrzenia na określone zagadnienia muzyczne, ale przede wszystkim zdolność łączenia zagadnień teoretycznych i praktycznych dla głębszego ich poznania. Rozwijanie praktycznych umiejętności pomaga studentowi również w kształtowaniu własnej wrażliwości muzycznej oraz rozwijaniu zdolności muzycznych.

13. Indywidualny profil zajęć praktycznych pozwala nauczycielowi akademickiemu na spersonalizowany dobór programu w oparciu o wymogi zawarte w sylabusach. Wybrany program nauczyciel akademicki przedstawia studentom na pierwszych zajęciach. Zapoznaje również studentów z określonymi wymaganiami oraz dokonuje bieżącej weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia w oparciu o postępy studentów w czasie trwania przedmiotu.

14. Ocena rozwoju praktycznych umiejętności studenta w oparciu o określoną literaturę muzyczną, dobraną do poziomu zaawansowania studenta, bierze pod uwagę następujące elementy:

- umiejętność bezbłędnego odczytania tekstu nutowego,
- umiejętność poprawnej realizacji wszystkich elementów dzieła muzycznego jak: melodyka, rytmika, dynamika, agogika, artykulacja, harmonika, kolorystyka,
- zachowanie poprawności stylistycznej,
- umiejętność ustalenia właściwego tempa i zachowania pulsu,

- zróżnicowanie dynamiki, agogiki i frazowania,
- zachowanie odpowiedniego charakteru utworu,
- umiejętność przekazania wrażliwości i emocjonalności,
- rozwój wyobraźni muzycznej,
- stopień rozwoju umiejętności samodzielnej pracy nad utworem,
- stopień zdobytych i wykształconych umiejętności technicznych i warsztatowych potrzebnych do swobodnego wykonywania muzyki.

15. Warunkiem osiągnięcia powyższych wymagań jest obecność studenta na zajęciach, współpraca z nauczycielem akademickim, podejmowanie i kontynuowanie zadanych na zajęciach poleceń, co prowadzi do zdobywania przez studenta umiejętności samodzielnego i efektywnego ćwiczenia.

16. Metodą weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych w procesie kształcenia z instrumentu jest zaliczenie komisyjne lub egzamin komisyjny z programu zrealizowanego w ciągu semestru.

17. Na pierwszych zajęciach nauczyciel akademicki przekazuje studentom informację o warunkach i wymogach sprawdzania efektów uczenia się w oparciu o sylabus, a także publikuje go w USOSWeb. Zapoznaje także studentów ze specyfiką przedmiotu oraz wymaganiami, jakie stawia studentowi.

18. Nauczyciel akademicki dokonuje bieżącej analizy osiąganych efektów uczenia się w oparciu o prace studentów w czasie trwania przedmiotu oraz dokumentuje osiągnięcia studentów.

ROZDZIAŁ III

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ W SYSTEMIE OCENIANIA

1. WekSO stanowi ważne narzędzie w procedurze ewaluacji i weryfikowania efektów uczenia się. Zastosowanie skali procentowej daje możliwość obiektywnego i dokładnego sprawdzenia i oceniania osiągnięć studentów. Jest także działaniem uwidaczniającym, w jakim stopniu zostały osiągnięte cele kształcenia. Informacja osiągnięta w wyniku tego działania może, jako informacja zwrotna, trafić do samego uczącego się i spełnia wówczas funkcję formatywną. Jeżeli posłuży się nią nauczyciel do ulepszania czy odpowiedniego konstruowania samego procesu dydaktycznego, WekSO będzie mieć charakter diagnostyczny. Staje się miernikiem efektywności nauczania i doboru treści.

2. WekSO jest koncepcją oceniania, która nie tylko sprawdza wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne studenta, ale także minimalizuje efekt przypadku i niejasności poprzez ściśle określone kryteria oceniania. Dzięki WekSO student otrzymuje informacje o poziomie swojej wiedzy i umiejętności (wie, co może zmienić, ulepszyć i jakie braki uzupełnić) oraz kierunku rozwoju, który powinien przyjąć w przyszłości.

3. Końcowa ocena studenta obrazuje w procentach, w jakim stopniu posiadał on wiedzę, nabył umiejętności oraz wykształcił postawy społeczne zawarte w efektach uczenia się dla każdego przedmiotu. WekSO ma bowiem na celu wykazanie wielowymiarowego rozwoju osoby zdobywającej wyższe wykształcenie. Spogląda zatem na studenta personalistycznie i holistycznie: dowartościowując jego postęp intelektualny, nabywanie różnego rodzaju umiejętności oraz kompetencje społeczne. Ma to umożliwić studentowi dobry start w samodzielne życie zawodowe.

4. Zastosowana skala procentowa pozwala na lepsze monitorowanie stopnia realizacji zakładanych efektów uczenia się na wszystkich rodzajach zajęć oraz lepszą weryfikację efektów uczenia się (w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych) określonych w sylabusach poszczególnych przedmiotów, według następujących kryteriów:

- a) ocena bardzo dobry (91–100%):
 - osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się obejmujących wszystkie istotne aspekty
- b) ocena dobry plus (85–90%):
 - osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się obejmujących wszystkie istotne aspekty z pewnymi błędami lub nieścisłościami
- c) ocena dobry (75–84%):
 - osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych mniej istotnych aspektów
- d) ocena dostateczny plus (70–74%):
 - osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych istotnych aspektów lub z istotnymi nieścisłościami
- e) ocena dostateczny (60 – 69%):

- osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych ważnych aspektów lub z poważnymi nieścisłościami

f) ocena niedostateczny

- brak osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się

ROZDZIAŁ IV

OCENIANIE STUDENTA A JEGO PRZYSZŁA AKTYWNOŚĆ ZAWODOWA

1. Muzykologia jest tradycyjną dyscypliną uniwersytecką. Jej początki kształtowały się w latach 80. i 90. XIX w. We współczesnej Polsce można ją studiować na 6 uniwersytetach, co czyni z muzykologii prestiżowy kierunek studiów, który jako taki powinien umożliwiać absolwentom odnalezienie się na rynku pracy.
2. Współczesny rynek pracy wymaga wysokich kwalifikacji zawodowych, ale także szerokiego wachlarza wiedzy, umiejętności oraz kompetencji.
3. Muzykologia Uniwersytetu Opolskiego, bazując na tradycyjnym schemacie programu studiów, przedkłada elastyczną ofertę przedmiotów pokrewnych muzykologii, tak aby każdy już na etapie studiów miał możliwość rozpoznawania swoich zawodowych predyspozycji oraz był w dynamice indywidualnego kreowania własnej ścieżki w nabywaniu wiedzy, umiejętności i kompetencji. Jest to możliwe w oparciu o motywacyjny system oceniania.
4. WekSO jest koncepcją oceniania, która precyzyjnie odpowiada współczesnym procesom społecznym, ściśle powiązanim z rynkiem pracy. WekSO bowiem pozwala studentowi poznawać siebie i odnajdywać to, co sprawia mu satysfakcję; umożliwia także obserwowanie własnego rozwoju. Dzięki temu studiowanie ma szansę łączyć się z rynkiem pracy w sposób ścisły, a własne wybory studentów mogą decydować o późniejszej ścieżce kariery zawodowej.
5. Dla powyższych racji WekSO uznaje tradycyjny sposób uniwersyteckiego oceniania, ale jednocześnie łączy go z systemem procentowym jako bardziej adekwatnym w ocenie rozwoju.
6. Student wybiera na ogół studia muzykologiczne, ponieważ muzyka jest jego pasją. W trakcie edukacji poznaje jej teorię i tajniki. WekSO umożliwia taki rozwój osobowościowy, który prowadzi do przekonania, że w przyszłości wykonywany zawód będzie dalej pasją.
7. WekSO wskazuje studentowi, że ma on konkretne umiejętności, które zawsze można zagospodarować, migrując stanowiskowo w firmie, która daje zatrudnienie, lub też szerzej – na rynku pracy.
8. WekSO umożliwia spojrzenie na zawodową przyszłość w szerokiej perspektywie, uświadamia studentowi, czego się nauczył i co jeszcze może rozwinąć. Koncepcja WekSO umożliwia zatem i ułatwia przyszłym pracownikom ewentualne przebranżowienie, tak aby absolwent studiów znał wszystkie swoje atuty oraz mechanizmy ułatwiające proces decyzyjny w podejmowaniu obowiązków zawodowych.
9. Dzięki WekSO absolwent studiów wchodzi na rynek pracy z przekonaniem, że dalszy rozwój jest ciągle możliwy oraz że najlepszym sposobem na to jest ustawiczna edukacja oraz ciągle podnoszenie kwalifikacji.
10. WekSO to nie uniwersalne rady i zalecenia zawodowe, ale to indywidualny rozwój.

Opinia Koła Naukowego Muzykologów

Po zapoznaniu się z przedłożonym projektem Wewnątrzkatedralnego Systemu Oceniania, Koło Naukowe Muzykologów postanawia zaopiniować pozytywnie zaproponowany system weryfikacji wiedzy i umiejętności studentów oraz zwrócić się z uprzejmą prośbą do nauczycieli akademickich, pracujących na kierunku muzykologia, aby system ten wdrożono w ramach cyklu kształcenia w Opolskiej Muzykologii.

Przewodniczący(a) Koła Naukowego Muzykologów

Opole, 28 stycznia 2020

Kontrakt

Mając na uwadze przejrzystość i zobiektywizowanie postępowania nauczycieli akademickich w ewaluowaniu procesu nabywania wiedzy i umiejętności przez studentów w ramach ich studiów muzykologicznych w Uniwersytecie Opolskim, zebrani 28 stycznia 2020 roku:

Kierownik Katedry Muzykologii w Uniwersytecie Opolskim,
przewodniczący Koła Naukowego Muzykologów,
przewodniczący wszystkich kursów opolskiej Muzykologii,

postanawiają przyjąć Wewnętrzny System Oceniania jako obowiązujący w ramach działalności Katedry Muzykologii Uniwersytetu Opolskiego. Wewnętrzny System Oceniania obowiązuje od letniej sesji egzaminacyjnej roku akademickiego 2019/2020.

Kierownik Katedry

Przewodniczący Koła Naukowego Muzykologów

Starosta I roku studiów licencjackich

Starosta II roku studiów licencjackich

Starosta III roku studiów licencjackich

Starosta I roku studiów magisterskich

Opole, 28 stycznia 2020

Imię i nazwisko nauczyciela akademickiego

Karta zaliczenia/egzaminu ustnego

.....
Przedmiot

.....
student/ka – rok studiów

Zadane pytania/zagadnienia do omówienia wraz z procentową oceną

1
.....

2
.....

3
.....

4
.....

5
.....

Wyliczenie oceny końcowej (na podstawie odpowiedzi oraz średniej ważonej)

Założone w sylabusach efekty uczenia się zrealizowano w procentach.

Podpis

Imię i nazwisko nauczyciela akademickiego

Karta zaliczenia/egzaminu z gry na instrumencie

.....
Instrument

.....
student/ka – rok studiów

Repertuar

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

Częstkowa ocena procentowa

imię i nazwisko nauczyciela prowadzącego	imię i nazwisko nauczyciela, członka komisji
1	
2	
3	
4	
5	
6	

Średnia egzaminu/zaliczenia z gry na instrumencie:

Wyliczenie oceny końcowej (na podstawie odpowiedzi oraz średniej ważonej)

Założone w sylabusach efekty uczenia się zrealizowano w procentach.

Podpis

PRZYŁADOWY WPIS DO RUBRYKI W SYLABUSIE

Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne Ocenianie studentów kierunku muzykologia odbywa się w oparciu o <i>Wewnątrzkatedralny System Oceniania</i>
Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną
B. Formy zaliczenia: Zaliczenie ustne odbędzie się w sesji zaliczeniowej, dokładny termin będzie ustalony przed zakończeniem semestru.
C. Podstawowe kryteria 10% udział w zajęciach 25% zaliczenie lektury 15% przygotowanie pracy zaliczeniowej 50% zaliczenie ustne

Do tak wyznaczonych kryteriów oceniania podany jest poniżej przykładowy kalkulator oceny.

PRZYKŁADOWY KALKULATOR OCENY

Krok 1

Podstawowe kryteria oceny	Waga w ocenie końcowej
Udział w zajęciach – jeśli brak uwag =	10%
Zaliczenie lektury – jeśli lektura zaliczona jest bez uwag =	25%
Przygotowanie pracy zaliczeniowej = jeśli praca zaliczona jest bez uwag =	15%
zaliczenie ustne (patrz Krok 2)	

Krok 2

Zaliczenie ustne lub pisemne – jest opisane na karcie

Zakładamy, że student podczas ustnej odpowiedzi uzyskał 80%

80%

Uzyskaną ilość mnożymy przez wyznaczoną w sylabusie wagę dla zaliczenia końcowego.

$$80 \times 50\% = 40\%$$

Krok 3

Podstawowe kryteria oceny	Waga w ocenie końcowej
Udział w zajęciach – jeśli brak uwag =	10%
Zaliczenie lektury – jeśli lektura zaliczona jest bez uwag =	25%
Przygotowanie pracy zaliczeniowej = jeśli praca zaliczona jest bez uwag =	15%
zaliczenie ustne (wstawiamy liczbę z Kroku 2) =	40%
SUMA	90%

Krok 4

Informujemy studenta, że ocena procentowa wskazuje, iż osiągnął zakładane efekty kształcenia na poziomie 90%.

DO USOS wpisujemy ocenę **Dobry plus**, co wynika z zasad ogólnych WekSO

91–100% – ocena bardzo dobra (5,0)

85–90% – ocena dobra plus (4,5)

75–84% – ocena dobra (4,0)

70–74% – ocena dostateczna plus (3,5)

60 – 69% – ocena dostateczna (3,0).